

VENDÉG

SZALLODASOK VENDEGLŐSÖK KAVESOK SEGÉDEK BORMÉRŐK SZAKLAPJA

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE 10 PENGŐ

FELFŐLŐ SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ
K O N Y A S A N D O R

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
VII. ALMASSY-TÉR 16. TELEFON 1.435-2

IX. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
BUDAPEST, 1929. FEBRUÁR HO 1.

Ezt olvassa el

minden üzletember amit itt közlünk, mert illetet még ugy sem lehetett nyomtatásban olvasni.

A hivatalos lapból idézzük: ... a pénzügyvizgatóságoknak állandóan figyelemmel kell kísérniök azt, vajjon kereskedelmi és ipari cégek (vállalatok), sajtótermékek kiadóhivatalai, stb. rendelkeznek-e reklámcélokból, illetőleg üzleti forgalmuk előmozdítása céljából bármily oly akciót, amelynek keretében valaki, akár ellenszolgáltatás nélkül is, a sors-illetőleg szerenese útján valamely előnyhöz juthat. Igenlő esetben az illető cég (vállalat, stb.) ellen ténylegrást kell felvenni és vele szemben az 1926. évi IV. t. c. 6. §-ának 6. pontja alapján kell eljárni.

Tehát jól megértjük: ez a rendelet tulajdonképp állít minden üzleti akciót (reklám!) elé, amely az üzletforgalom emelését, előmozdítását célozza! Hát talán ezentúl hátramosztjuk az üzletforgalmat a kegyelmes ur kedvéért? Értelhetetlen! Mire törekedjen tehát az adófizető üzletember, ha arra nem, hogy üzletforgalmát emelje és erre a célra, igenis igénybe vegyen minden izléses eszközt és elsősorban a reklámot! Igen, nem szükséges hátramosztítani az üzletforgalmat az üzletembereknek, megtették ezt helyette azok, akik gazdaságpolitikájuk révén elértek azt, hogy évről-évre növekvő összegeket szállítsanak be az adópénztárakban, mint felesleg, aminek következtében lassú sorvadás lett a gazdasági élet és az üzletek forgalma a tönk felé halad.

Valóban megáll az ész, ha arra gondolunk, hogyan és miből teremtyük elő a 45-féle adón és rezsin kívül a megélhetésünket, mikor mi-

nisteri rendelettel tilalmazzák még az üzletforgalom emelésének lehetőségét is! Ezek szerint csak adót fizetni szabad?! Fejleszteni, üzletet fejleszteni tilos?! A főváros adóbevétele a múlt évben 36.2 millióval volt több, mint az előző évi adóeredmény! Mit akarnak még kegyelmes urain?

Statisztikai kimutatás szerint az elmúlt évben minden adózót négyszer végrehajtottak, még akkor is, ha hasznást kapott! Hát lehet még tovább is menni ennél, ha nem akarják végleg belefotjani a szuszat minden adófizetőbe?!

K.

A vendéglős ipartestület évi közgyűlése.

A Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete f. hó 8-án pénteken délután 3 órakor tartotta rendezévi közgyűlést a régi képviselőház üléstermében. Keszev Vince ipartestületi elnök megnyitó beszédében foglalkozott a parlamentben a vendéglősiparral kapcsolatos felszólalásokkal. Visszautasította Csontos Imre képviselőnek azt az állítást, hogy a vidéki vendéglőkben aránytalanul drágán mérik a bort, megcáfolta azt a tényt az is, hogy már 80-90 fillérért kapható egy liter bor. Visszautasította azt az állítást is, hogy a vidéki vendéglők piszkosak és azt is, hogy a vendéglősök munka nélkül keresnek, közfelmása, mondta, hogy a vendéglői üzem vezetése nagy szakmunkát és körültekintést igényel. Visszautasította Gál Jenő képviselőnek a parlamentben tett azt a megjegyzését, hogy nem elég udvarias a vendéglői kiszolgáló személyzet és hogy másodrendű vendégnek tekintik azt, aki nem iszik bort vagy söröt. A vendéglősök éppen olyan szívesen szolgálják ki azt a vendéget, aki vizet iszik, mintha szeszes italt imya, mert a mai nehéz gazdasági viszonyok között örülnek ha üzletük forgalmát a leggyeszterűbb étel eladásá-

val is emelhetik. Kegyeletes szavakkal parafáltta el az ipartestület két nemrégien elhunyt díszelnökét Palkovics Edőt és Kunze Ödönt. Ezután áttértek a napirendre.

Hucskó Mihály ipartestületi főtitkár terjesztette elő az évi jelentést, amely többek közt így hangzik:

Komoly aggodalommal kell megállapítanunk, hogy az állam kiadási soha nem tapasztalt módon fokozódna, az eddig is elviselhetetlen terheinket még növeli a Társadalombiztosítás új rendje. Az adóprás kiméletlen ridegséggel működik, felő, hogy a nagy álcázatok árán megvalósított szanálás egész eredménye romboló dóni, ha a mai rendszer gyökeresen meg nem változik.

A kisevisztenciák állapotát állandósítani kívánja a kormány. Ezt csak helyeselteti minden gazdasági tényező. Az állandósítás: rozgázás azonban elviselhető mérvű legyen. Meg van adva ugyan a felmondás lehetősége. Az adófizetők azonban nem merik felmondani az adót, mert immár közfelfogássá vált: az adókievetésre hivatott tényezők teljesen érzéketlenek a gazdasági helyzettel, az egyre növekvő nyomorral szemben; előtűnik az állami bevételeinek csökkentéséről beszélni se lehet, az ő szemük előtt csak egy cél lebeg: fokozni a bevételeket. A gazdasági miniszter, a pénzügyminiszter végre erőlyes kézzel vessen gátat az állami kiadások szaporításának. Mondjon szigorú vétőt minden új hivatal, új állás kreaálásának: a szanálás óta pár év alatt duplára emelkedtek kiadásaink, itt aztán végre meg kell állanunk, levegőhöz, lélekzethez kell engedni az adózottat is. Az adóemelési iramat mi tovább nem bírjuk!

Kell, hogy azok az u. n. illetékesek is részemljenek végre: hazánkban alig van idegenforgalom, a Felvidék, Erdély kereskedői, birtokosai Trianon miatt nem keresetik fel fogadóinkat, vendéglőinket: a drágaság folyton emelkedik, küzdelmünk az élettelt egyre terhesebb, a közönség igényeit a minimum alá mérsékelte, a hékebeli kereseti lehetőségeket megszüntet, nincs reggeliző, nincs uszon-

názó vendége az étkermeknek, nincsenek asztaltársaságok. A szőlőgazdák már hozzánk jönnek segítségért, annyira csökkent a borfogyasztás. A sörtermelés a réginek negyedére apadt, a pénzügyi hatóságok mind-ézt még se akarják látni. Ha rendes ruhát látnak egy vendéglőben, ez már elég ok arra, hogy adóját emeljék, valóban meg kell döbbernünk a rövidlátás ekkora mértékén! Csak nem tételezhetjük fel, hogy a pénzügyi politika végcélja a még életképes gazdasági egyedek kiirtása legyen.

Az elmúlt esztendőben nem lakadó buzgalommal küzdöttünk iparunk parazitái: a kontárok ellen. — Fájdalommal vagyunk kénytelenek azonban leszögezni, teljesen eredménytelenül. A feljelentések százaít adtuk be, küldöttségjárásal is próbáltunk érvényt szerezni a törvénynek, mind hasztalan. Az idők szomorú tünete: meg van a törvény, amely képesítéshez köti iparunkat; meg van a kifizető kontárrendelet, mely hivatott lenne bennünket megvédeni, de nincs egy hatóság se, amelyik részéről csak a legkisebb hajlandóságot is tapasztaltuk volna, hogy a törvénynek kész érvényt is szerezni. Számszerűen kénytelenek vagyunk megállapítani: a törvény írott malasz!

Mi teljesen megértjük a tönkcsélésre jutott kartársaink hangos elkeseredését, amivel az elnökséget kárhoztatják, miért nem védi meg tagjait az Ipartestület. Miért tűri azt, hogy Budapesten a fűszeres főtt és sült húsokat árul, banketteket szolgáltat ki, a cukrásznál menü, sertés-, borjúsült, hal kapható, díszes estebéd, menyegzői lakoma rendelhető. Miért nem akadályozza meg az Ipartestület, hogy a nagy tőkével rendelkező tejcsarnokok ne főzzenek ebédeket, vacsorákat, hogy a kifőzök betérő vendégeknek ne adhassanak étlap szerint változatos ételeket, hanem szigorúan tartásuk be a törvényt, vagyis csak ahonnan vendégeknek adhassanak ebédet és csak esetleg, tehát nem rendszeresen vacsorát is.

Mi belátjuk, hogy tagjaink jó része nem tudja azt elképzelni, hogy a legfejlettebb igazgatási, rendészeti szervekkel gazdagon felruházott székelyfővárosban megtörténhessenek, hogy benteseik, baromfikereskedők, tejivók, kávézók étkezdek, korsmak, klubok, körök, magánosok egész serege háborítatlanul és rendszeresen űzze a vendéglős, ipart jogosulatlanul és büntetlenül.

Csak hogy mi úgy a jogosan elégedetlenkedő tagjaink mindenike

előtt, mint a főpolgármester úr és a kereskedelemügyi miniszter úr előtt aktákkal igazoltuk, hogy a kontárok ellen beadott feljelentéseink néha egy évet is meghaladó idő alatt sem nyertek elintéztést, néha — valóban elvéve — pár pengős büntetéssel fejezték be, amikor az illető látva a büntetés nevésséges összegét, vígan tovább főzött. Hisz ez neki „kifizette”.

Mind a főpolgármester úr, mind a kereskedelemügyi miniszter úr, akiknél serehmeinket küldöttség útján emlékiratban részletesen kifejtve s a tényekkel igazolva előterjesztettük, megígérték nekünk, hogy a törvénynek érvényt fognak szerezni s a visszaélések folytatását erőles eszközökkel megszüntetik.

Abban a biztos tudatban, hogy e két előkelő helyről kapott komoly ígéret, nem lesz pusztában kiáltó szó, van okunk reményleni, hogy a kontárkérdés ebben az esztendőben le fog kerülni a napirendről.

Tagjainkat ez alkalommal is arra kérjük: kísérjék figyelemmel a jogosulatlan iparizókét s ha a törvény átlágását észlelik, közöljék az eset nyomban az ipartestülettel.

De nemcsak a magánosok jogosulatlan iparüzése sorvasztja iparunkat, hanem a hatóságok teljesen indokolatlan verseny is. Az 1922: XL. t.-c. 1. §-a kimondja: községek képesítéshez kötött ipart csak közérdek által indokolt szükség esetében és csak a kereskedelemügyi miniszter jóváhagyásával üzhettek.

Mi a szegények elmezését a legtovábból se kívánjuk korlátozni: állítson fel a népjóléti miniszter úr, a főváros anyai népkonyhát, amennyi a nyomor enyhítése érdekében szükséges. De az ellen már hangos szóval tiltakozunk és soha meg nem szűnőleg fogunk óvást emelni, hogy a Széchenyi strandfürdő vagy a Városi Színház büféjétek a községek elmezési üzem kezelje. Mi véges észsel nem tudjuk ilyen hatósági étkezétesnél megtalálni a közérdek által indokolt szükségét. Meg kell döbennünk azon, hogy a főváros vezetőiben nincs semmi szociális érzék, hogy nem ébrednek tudatára: az adózók pénzén fentartott üzemmel nem erkölcsös konkurrálni a magánokkal, az iparral, saját polgáraival. Milyen közérdek, minő szükség tette indokolta a strandfürdő vagy színházi étkezőnek hatósági kézbe adását?

Epp így teljesen indokolatlannak tartjuk a fővárosi polgári étkezők fentartását. Elvégre csak nem képzel a főváros vezetősége, hogy 1500 budapesti vendéglős nyomban kar-

tellbe lép s duplájára emeli az étkezés árát, ha a főváros polgári étkezőit megszünteli.

Élégéttel állapítja meg az évi jelentés továbbá, hogy a nehéz gazdasági helyzet dacára, 120 ezer pengőért megvásárolhatta az ipartestület a péceli vendéglőszótort, amelyben jelenleg már 9 elagott és vagyontalan vendéglős talált meleg otthont. Súlyos sérelme a szakmának, hogy a pénzügyi hatóságok még mindig nem ébredtek annak tudatára, hogy az adóprést a végtelenségig emelni nem lehet, mert a mai helyzet az, hogy a vendéglősök és szállodások 60 százaléka a megtakarított vagy kölcsönként pénzből fizeti az adót. A súlyos üzletmenetet bizonyítja az is, hogy az elmúlt esztendőben az 1500 vendéglős üzemből mintegy 300 üzem szüntette be működését. Hibáztatja a jelentés, hogy a kormány még mindig nem mentesítette a bort a fogyasztási adó alól és ennek tudható be, hogy az ország belső borfogyasztása nem emelkedik a termeléshez aránytva.

Végül megemlíti a jelentés, az ipartestület taglétszámát, amely jelenleg 70 szállodás és 1432 vendéglős tehát összesen 1502.

A jelentéshez elsőnek Németh Aladár a Britannia-szálloda tulajdonosa szólalt fel. Követelte, hogy a székelyfőváros adja bérbe szállóit és fürdőit, mert a szállodásokkal folytatott konkurenciája árt az iparnak. Sturza Károly felszólítja az elnököket, ismeresse a szállodákkal folytatott tárgyalásaink eredményét. Keszev elnök jelentette, hogy a sörgyárakkal a tárgyalások még nincsenek teljesen befejezve, azonban a legközelebbi időn belül be fognak fejeződni, még pedig a vendéglősök és korsmárosok állapontjának megfelelően. Grosz Ödön kéri, intézzenek felterjesztést a kormányhoz, hogy a Magyarországra jövő idegeneknek ne kelljen a magyar vízumot fizetni. Legutóbb is egy 28 tagból álló amerikai társaság csak azért nem jött Bécsből Magyarországra, mert az ottani magyar követés fejekint 50 dollar vízumot követel. Molnár Sz. Dezső dr. ipartestületi ügyész javaslatára a közgyűlés egyhangúan a kereskedelmi és iparkamarák III. osztályának felállítására mellett foglalt állást.

Ezután az elhunyt Palkovics Ede ipartestületi alelnök helyére a közgyűlés egyhangúlag Marenech Ottó a Dunapalota és Hungária nagyszállók vezérigazgatóját választotta meg. az ipartestület dístagja Lehner Oszkár, a bécsi Imperial-szálló vezérigazgatója lett, azért, mert módot

nyújtott arra, hogy tíz magyar ifjú hallgathassa a bécsi felső szálloda-és vendéglőstanfolyamot. Ezután az indítványokra tértek át. Kas János indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a kifőző kontárok ellen határozottabban fog védekezni. Keszev Vince zárszavával ért véget a közgyűlés.

A borárok állandó esése várható.

A szőlőtermelők Nagy-Magyarországon, mint egész Európában hiába várják, hogy a szesz-éles konjunktúra elhalványult csillaga még egyszer felragyogjon számukra. Ennek oka a mi viszonyainkra vonatkoztatva nem szomszédaink titáni intézkedéseiben s rosszakaratában, hanem az amerikai prohibíciós törvényben keresendő, amely 110 millió embert zárt ki a borfogyasztók sorából. Az amerikai Egyesült Államok kívül szesztilalom van még Finnországban, Norvégiaiban, Islandban, Kanada némely részében és erős a mozgalmi irányban Ausztráliában, Svédországban, sőt újabban Németországban s Ausztriában is. Azért nem kelendő tehát a bor sem nálunk, sem Európa más államaiban, mert az általános európai export Amerika felé szünetel és az alkohol csempészése is inkább égetett szesz formájában történik Amerika felé.

Észtezők mulásával arányban fog a bor értéke állandóan süllyedni, míg csak a termelés arányban nem jön a fogyasztás mértékével. Ilyen szomorú kilátások között hiába siet az állam borjótak, olcsó kölcsönök stb. kedvezményekkel a bortermelők segítségére, itt gyökeres orvosságot találni igen nehéz feladat.

A bortermelők helyzetét taláiban jellemzi az alábbi elmélkedés, amelyet egy reggeli lap közölt:

Adjon Isten bort, buzát, békességet! No hát adott 28-ra bőven mind a háromból: bor több mint kéne, buza is szépen, békességünk is csak megvalna s mégis, ha feltámadna honfoglaló ősei sírjából jó Szemere Miklós, most mondhatná el igazában híres mondását: nem boldog a magyar!

Bejártam maradékszigetek leggazdagabb tájékat, Felső-Bácskát. — Csak négy képet írok ide omán: 1. Jánosbalmán a szőlőt 12 fillérért szűret a zsidó kilogrammonként szűret előtt; 2. Bácsalmásnak bár homoki, de fajboruért 20 fillért kínáltak literenként és a bajai egész termésre egyetlen egy vevő sem jelentkezett az idén, semmi árral; 3. csaknem minden faluban zsúfolásig

telektákták a községháza minden zugát adóban transzferált paraszti ingóságokkal: és 4. a paraszt másik bankba szaladt új váltóval, hogy az egyiknél lógó adósságának a kamatját kifizethesse az új kölcsönből. Azt meg hogy is tetszett olvasni, hogy Nagykanizsán hogyan jár: lét paraszt? Mindkettő bevitt a városba 3—3 hektó bort. Az egyik eladta a három 18 pengőért, fizetett a fuvarért 16 pengőt, maradt neki 2 pengője, épp elég egy szegényes áldomásra. Látva ezt a másik paraszt, fogta a zalai kisbaltáját, beütötte a hordó fenekét s kifolyatta a bort az utcára. Meg is büntették érte 20 pengőre, közvagyon pazarlásáért és köztisztasági kihágásért.

Honnan ez az általános szegénység? Miért ez a nagy népeleseredés? Hisz ott a buza jól fizetett s bár olcsó volt, el is kel! (Mind itt tárol most, a külföldi piacok helyett, a budapesti raktárakban. Itt játszanak vele, márciusi meg májusi határidős üdletekre s nyerik el egymás pénzét, a mi pénzünket és nem hozzák be az idegen pénzt.) Igaz, de a buza kell adóra, állatra, takarmányra, gumyára, egész téli élelemre és vetőmagra. Abból a nép nem pénzeltet. A nép a borból pénzelt, annak ára kéne most farsagra, lakzira, trafikra, egy kis szórakozásra mire. De bor nem kell az ördögnek se itthon, mert nem kell odakünn.

A belső piac szinte elfogadhatatlan árat kínál a borért. Fussok át csak hamarjában ezeket az áratok, szűret előtt még 12 Malligand-fokos homoki borért 60 fillért kínáltak literenként, a hegyvért 1,20—1,60 pengőt. Szűretkor leestek az árak: országért maximális 40 fillért, parasztorért 16—30 fillért adtak; Nagykanizsa vidékén pláne 9—11 fillért s ma is kapni ott 12 fillért. Cegléd vidékén az ugynevezett Haleszban, most vettek 15.000 hektórt 16—20 fillérért, a Tiszazugnak nevezett hatalmas szőlővidéken pedig 10 fokosat 18 fillérért, tehát itt már 2 fillér alá esett a bor Malligand-fokunkint (ma eszerint meg a vétel) és országwide ilyen filléres áratok jósolnak nemsokára a parasztorokra, ami már nem hogy nem gazdaságos termelés, hanem magát a permtezést és szűretet se fizeti ki. Azon már rég túl vagyunk, hogy a liter bor fogyasztási adója (20 fillér) drágább, mint a bor ára s beállt az a tragikomikus helyzet, hogy ha az elkeseredett magyar büfelejtőnek meg talál inni egy liter bort a saját terméséből, mivel aztán is jár az «eiz»: fizet a finácnak borára még

20 fillért a megtakarított pénzéből (ha ilyen van neki), mert eladott borából ugyan arra egy fillér se telik, az ráment a szőlőmunkára. A bús magyar hát, noha tele van a pincéje, ingyen be se nyakalhat!

Nem esodálkozzunk hát a kanizsai boreresztő paraszt elkeseredésén!

A régi jó időkből.

(Folytatás.)

Palkovics Ede Angol királynő fogadójáról sok érdekeset tud a krónika többek közt azt is, hogy fejedelmi beszálló volt.

A Pestre érkező fejedelmek részére, hacsak nem a budai királyi várban szállásolták el őket, az Angol királynőben nyitottak lakosztályt. — Múltó hely volt a felkent vendégekhez. Egész berendezése, minden bútordarabja iparművészeti remekelés volt. Az aranyéket tömör: ódon bútordarabok angol mesterektől származtak. A kárpítózás, a függönyözés, a szőnyegezés, mind különleges, eredeti érték volt. Voltak vörös szalonnai, kék szobai stb., barokk, rokokó, biédermayer stb. berendezéssel. A külföldi fejedelmi és főúri vendégek sorozatában egy alkalommal Nasz Eddin perzsa sah is hosszabb ideig az Angol királynőben lakozott. A minden perzsák ura nem tartozott a kívánatos vendégek közé... Ugy beszéltek, hogy pusztakézrel evett és zsíros kezét a fejedelmi lakosztály drága selyemfüggönyébe törölte... Ferenc Józsefnek volt vendége a perzsa uralkodó. Boldogul királyunk fizette ki utána a szállodai — kontót is... Amikor végre mégis távozott Perzsa fényessége, a berondított fejedelmi lakosztályt újból kellett kárpítózni.

Az Angol királynő földszintjének igen urias, nyilvános étterme volt, azonban az emeleti külön-étterme volt jelentősebb. Ebben az emeleti étteremben az elmúlt korszak összes kiválóbb politikusai, magyar nagyságai megfordultak és vaesoráztattak. A külföldi előkelőségeit, mint például a Pesten mindig civilben járó, nagyokat, józúeket mulatózó Milan királyt nem is említve, Tisza Kálmántól kezdve, Bánffy Dezső báró, Wekerle Sándor és a többiek: mindnyájan állandó törzsvendégei voltak az emeleti külön-étteremnek. Azt is számontartották, hogy míg a pazar kezű, vidám Milan király egy-egy szál piros szegfüért mindig 50 forintot adott az utcái virágáros nőknek addig Wekerle 20 krajcárért vásá-

rolla ugyanazt. A gavallér Láng Lajos sen állózott többet egy forintnál a szál szegfűért.

Bár köznemesi származású volt, az Angol királynő emlékéért Deák Ferenc ittakozása s övi aranyfonállal nevezetünk örökkön friss s övedékü történe éle. Szállólabeli szobájának burtozatát az Akadémia Deák-szobájában őrzik. Halála után a Nagyhilutút a haza hőlesére emlékezőssé l nevezték el: — Deák Ferenc-utának.

Tokaj borát, a halandó királyok kedves italát, Beethoven bevezette a halhatatlan költőfejedelmek világába és ezzel egyszerre a halhatatlanságba is. — Amíg Beethoven érdekelni fogja a világot, addig számtalan újabb híve olvassa Brunsvik, Ferenc grófnak írt levelében a tokaji nektár dicsőretét. S amíg Rossini, a Sevillai borbély és a Tell Vilmos szerzője élni fog a zene Érténelében, igen sokan megismerkednek azzal a levelével, amelyben megvallja Fáy István grófnak, hogy a tokaji bor nélkül hiányzik asztaláról.

Legtalálóbban a költőfejedelmek között Jókai jellemezte a tokaji bort, bár nem a líra szép hegedűszaván, hanem a magyar éle aranyos hurján. Szól pedig ez a következőképen:

A magyar földesur beül Bécsben a vendéglőbe s sorra nézegeti gyanus szemmel az asztalra feleakott szüknyakú üvegeket, mikben az asztali bor állt, előre elkészítve vízzel, spírítussal, herzemnyel s más afféle drága essentiaikkal.

Ódaínti a pincért: micsoda borok ezek?

Az elmondja, hogy itt meg ott termettek, alsó, felső Ausztriában, Styriában, meg Morvában, s más afféle híres bortermő országokban.

— Hozz belőle tizenkét itezét, mondá a földesur.

A pincér rábámul:

— Sokan lesznek hozzá?

— Csak magamnak hozd.

Ez az ember úgy iszik, mint egy ökör — gondóli magában a pincér s elhozta a tizenkét iteze bort.

Most hozz neki dézsát, s töltsd bele, — parancsolá a földesur.

Már úgy fog inni, mint az ökör, — erősíté magában a pincér, — dézsába tölte a hozott borokat.

Igy, — Már most hoz két palack tokajit s állítsd bele a dézsába hiteni.

Egy hasábos hírdetés mm-ként 24 fill.

Az étkezési lényüzési adó ellen.
A vendéglősök adóközössége országos mozgalmai indított az étkezéssel kapcsolatos lényüzési adó eltörlése érdekében. A kormányhoz memorandumot intézett, amelyben az adó eltörlése érdekében felsorakozatta érveit. A vendéglősök adóközössége tizenöt európai állam vendéglösszervezetét kérte fel, hogy az országuk adózási viszonyait ismertessék. Eddig tíz államból érkezett válasz. A tíz közül csak háromban terheli lényüzési adó az étkezést. Ausztriában csak néhány külföldi cikket sujtanak lényüzési adóval. Belgiumban a kormány a tíz százalékos lényüzési adót nemrégiben szállította le öt százalékra. Az étkezéssel kapcsolatos nines lényüzési adó Angliában, Olaszországban, Svájcban, Svédországban és Jugoszláviában. Almenőleg volt ugyan lényüzési adó Németországban, de már megszűntették. Hollandiában terbe vették a lényüzési adót, de a tervet olyan ellenszenv fogadta, hogy a kormánynak le kellett mondania megvalósításáról.

A múlt évi bortermésnek ország-erzékenkt való növekedéséről közöl adatokat a Statisztikai Szemle. Eszerint országos átlagban 72%-kal vált nagyobb a bortermés tavaly, mint tavalyelőtt. A termés arányszámának előfordása azonban nem volt egyforma az országban. Az Alföldön a növekedés csak 26%-ot tett ki, amivel szemben a Dunántúlon 112. Eszéken pedig 213%-kal nőtt a bortermés. Legkitünőbb eredményt Abaujban és Zemplénben értek el. Az előbbi helyen 821, az utóbbi helyen 125%-kal volt jobb a termés, mint a megelőző évben.

„Arpad pihenő.” Ez lesz a neve annak a pihenőhelynek és kilátótornynak, amelyet Glück Frigyes kormányfőtanácsos, a Pannónia-szálloda tulajdonosa fog építtetni a Guggerhegyen. Aldozatkészségével Budapest közönségének most már második olyan alköbást fog adni, amely regényes szépségeivel széles körökben ismert s az ő nevével messze idegenben is ismerté tette. A városligetben levő Vajda-Hunyad várának hidja újáépítése is áldozatkészségét hirdeti. Mindkét elhatározás példa nélkül álló áldozatkészséget jelent iparunk reprezentánsai között.

Számok a magyar söriparból.
Csonka-Magyarországon mindössze 10 sörgyár van s ezek közül is egy a 10.000 hektoliter termelőképeséget sem éri el, öt mulja csak ezt felül és négyen a berendezése szolgáltalt évi 100.000 hektoliter sörnél is többet. Boldog Nagy-Magyarországon, Horvátország számbavétele nélkül, 71 söröző működött. Söriparunk szinte tipikus példát szolgáltalt arra, hogy minő pusztító hatással járt a trianoni szerződés. Mindenekelőtt 20 millió ember helyett csak nyolc millió ember számára termelnek, — emellett azonban e nyolcmillió is erősen csökkent fogyasztóképeséggü. Első pillanatra azt lehetne hinni, hogy mégsem vált szükségképpen rosszabbra a helyzet, mert hiszen ha a lakosságnak több mint a fele veszett el, a sörfőződének viszont csak egy hetede — 71-ből 10 — maradt meg. A helyzet azonban az hogy 1913-ban az egész termelt sörmennyiség 2.817.155 hl. volt és ebből egyedül Budapest 1.601.136 hl-t, az egésznek 53,7%-át termelt. Most pedig — 1927-ben — az ország egész termelése 690.201 hl. volt. Szóval a sörfőződé száma erősen csökkent ugyan, de miután — szerencse a szerencsétlenségben! — nagy sörfőződéink megmaradtak. Emellett nagyon megesökkent a lakosság fogyasztóképesége is. 1913-ban ugyanis az összes körülbelül 3 millió hl-re tehető hazai termeléshez még 571.631 mázsa behozott sör járult, kivételre viszont 85.000 mázsa került. A kiviteli és behozatalt statisztika a mennyiségeket métermázsákban tüntetik fel. Összesen tehát 3.500.000 hektoliterre volt tehető a belföldi fogyasztás, ami évenként és fejenként 17 liter sör fogyasztást jelentette. Az 1927-diki 690.201 hl. összes termeléshez viszont 2373 mázsa behozatalt járult, amivel szemben a kivétel 2777 mázsa volt, vagyis a kettő jóformán kiegyenlíte egymást, figyelmen kívül hagyható és így számítva, az évenkénti és fejenkénti sörfogyasztás 8 liter, vagyis a fele sines a békebelinek.

Csemegeborokat itthon is készíthetünk, nem kell a külföldi. A mi egész borkivitelünk 1927-ben 61.536 mázsa-ra apadt, az 1928. év első felében mindössze 29.029 mázsa-t tett. 1.925.000 pengő, illetve 2.904.000 pengő értékben. Hogy mennyire fogyott borainknak belső fogyasztása, még nem tudjuk számszerűen, csak annyit, hogy nagyon jelentékenyen. Es mégis 2777 mázsa bor jött hozzánk 280.000

Mindenbetű iparunkért, iparosainknak van — a „Vendég”-ben!

pengő értékben az 1927. évben. 758 métermássa, 98.000 pengő értékeket a mull év első felében. Vagyis, bormelészünk súlyos válsága alatt keireken 100.000 pengőtől esett el a magyar borpia. De legalább kétszer, ha nem háromszor annyit adott ki a fogyasztó annál a hivatalos célra kifizetésre tett értékénél. E börök azonban mind elfogytak s már új készletek is jöttek. Tehát végeredményben egymillió pengő körül került a külföldi bor, vagyis jóformán ugyanannyi liter magyar bor árába, a kis család árát számítva.

Hiszen vannak már nekünk is minden izlett kielégítő esemégyboraink. Az új bortörvény 1924-IX. tc. megadta a módját a legkülönfélébb esemégyborok előállításához, a boron, mint természetes alapanyagokon kívül, belföldi szárított szőlő, süritett must, legalább 70 lórfogatszázalékos hibátlan borpárat és — esetleg — édes ürmőshöz — egyes fűszerek használatát. Lehet készíteni esemégybor, ürmöst, vagy likőrbort. Csak egyszerű eljárással, blankettán engedélyt kell rá kérni.

Jól tudjuk már, hogy készülnek a leghíresebb külföldi esemégyborok: a Malaga, Oporto, Madeira, Sherry, Marsala, turini, olasz és madeirai ürmös készítmények receptjeit. Tudjuk, hogy csinálják Délfranciaországban és Dauphinéban a szalonbort, hogy gyártják óriási gyárak Franciaországban, kisebbek Görögországban, Palesztinában, Ausztriában a mazsolaborokat, Candin Krétában és Napoli di Malvasia városnál elnevezett Malvasia-bort. És tudjuk, hogy malagiaszálványt készíthetünk a hazai vörös Chasellas, alexandriai muskotály, piros bakator, genuai szagos fajtainkból. Mazsolakészítésre alkalmas a sárfelhő. Egyszóval nem kell vásárolni a malagát és mazsolt a magyar esemégyborok készítéséhez.

A szállodai, éttermi és kávéházi alkalmazottak bálja gazdag műsorral egybekötve március hó 5-én kedden este 10 órakor az Utazók Egyesületének dísztermében Jókai-utca 4. fog megtartatni. A sikeresnek ígérkező mulatság műsorán a Teréz körüli Szinpad művészei, a Gasztronómia-dalok és sok magánszereplő vesz részt. A tánczenét Banda Marci zenekara szolgáltatja. Jegyek az egyesület király-utca 52 sz. alatti helyiségében vagy a helyszínen válthatók: személyre 2 pengő, családjegy 4 pengő. Felülfizetést a jövőkönyv egyesületi cél érdekében köszönettel vesz a rendezőség.

Hogy néz ki valóban a magyar idegenforgalom? Erre a kérdésre most választ kaptunk a fürdő törvény ismertetése kapcsán.

Ugyanis Vass József népjóléti és munkügyi miniszter ismertetette a fürdő törvényt, hangsúlyozva, hogy Csonka-Magyarországnak annyira kevés természeti értéke van, hogy feltétlenül szükséges ezeknek törvényben való biztosítása. Jóllehet a főváros és környéke, a Balaton és az országnak még néhány más pontja elsőrangú természeti fekvésű, mégis igen csekély az idegenforgalmunk. A külföldiek körülbelül 8 millió pengőt hoznak be hozzánk, viszont a magyar fürdőzők körülbelül 10 millió pengőt visznek ki az országból és fél attól, hogy ezek a számok nem tökélezik vissza a való helyzetet, hanem sokkal nagyobb az az összeg, amely ily módon az országból kikerül.

Nos ezt a negyvenmilliósi veszteséget érzik meg a mi nyári üzleteink. Elmondhatjuk, hogy bár ne volna idegenforgalom, csak a magyar közönség itthon maradna: akkor sokkal jobban járnánk!

X. ker. közbányai választmány ülése

1929 február 21-én, csütörtökön d. u. 4 órakor Horváth Mihály vendéglőjében, X. B. Jászberényi-út 47., az élessarkon lesz megtartva. Az ülésen való zárvés megjelenést kéri Leimetter Ferenc kerületi elnök.

Éves-ivás világrekordok 1928-ban.

Manapság sokkal jobban török magukat az emberek mindenféle versenyrekordokkal, mint valaha. A régi utakon elérhetetlen hírnevet legfőképpen a sportrekordok inámt való lelkesedés fertőző hatása a legerősebbtel teljesítményekre vezetett az elmúlt esztendőben. Egy angol lap most gombostűheggyre szedte az 1928. év iparunkat érintő rekordjait, melyek itt következnek.

Evéshen és ivásban a mérsekletlet hirdeti korunk s ezt kívánja az általános soványodási vágy is. A hajdani nagyevők és nagyivók azonban most is derekasan megtették a magukét. Angolországban egy férfi karácsonykor együltőhelyében megevett száz plumpuddingot. Elismerésreméltó Fritz Söhner berlini ember teljesítménye is, aki szatózvenkilós disznót fogyasztott el tíz nap alatt az utolsó falatig. Egy másik berlini férfiú hét méter kolbászt evett meg másfélóra teltegása alatt. A makkaronievésben

természetszerűleg, olasz ember tartja a világrekordot, ami azt jelenti, hogy együltőben három és fél kilométer spaghetit (ez a vékonyszálú csőtészta neve) helyezte el a gyomrába.

Ivásban a párisi fizlitéros óriási-krigil az 1928-as év szenzációja, melyet először egy német üritelt ki egyhajtásra egy perc és tíz másodperc alatt. E rekordot azonban csakhamar leverte egy derekabb utód: huszonhárom és egyötöd másodperc alatt végezővén a nem jelentéktelen feladattal Szakértők stopperrel mérték az idejét.

A koplalás ellenőrzött világrekordját viszont egy Jolly nevű koplalóművész tartotta negyvennégy napig tartó koplalásával, esokoládévéis időközönként való megengedésével.

Egy japáni szálloda. A világ egyik legeredetibb szállodája — amint Bert Hall, az amerikai repülő meséli — Japánban van, a tókiói Császári Szálloda.

Mihelyt a vendég belép a szálloda kapuján, két pincér lép hozzá, kikéféli ruháját, cipőjét, hogy tisztán és fényesen foglalhassa el szobáját. Benn a szobában két csinosan öltözött leány várja teával, süteménnyel kínálja, valamint tüzzel, hogy rágyújt-hassa cigarettáját. Minden vendéget két boy szolgál ki, akik állandóan a szobája előtt várakoznak, egyik nappal, a másik pedig éjjel. A szállodában templomi tisztaság, páratlan rend, a konyha a legjobb európai konyhák-kal vetekszik.

De ez kivétel. Az átlag japáni szállodákban az európai utas elcsodálkozik. Ott a vendégek még mindig a földön alszanak, a padlóra terített gyékényeken. A szobák válaszfalai mozgatható kartonlapokból állnak, úgyhogy a lakó egyáltalában nem érezheti magát egyedül. A gyékény-ágyhoz gömbölyű párna járul, mely kemény, mint a fa: a japániak tudniillik nem a fejüket teszik a párnára, hanem tarkójukat. Fürdeni fakádban fürdenek, melynek feneke bádogból van. E bádoglemez fölé vékony deszkalapot erősítenek, hogy a vendég meg ne süssse a lábát, mert a vizet a kád alatt lévő folytonzó kis kályha melegíti, szénnel.

A Magyar Buzogány Asztaltársaság minden kedden este 8 órakor tagössze-jövetelt tart VIII. Fbg Sándor-u. 44. sz. alatt lévő Beer László vendéglő-jében.

Egyszer egy hirdetés a „Vendég”-ben, százszoros hasznot hajt!

Magyar mustár készítése. Négy és fél liter mustot egyharmadára, másfél literre befőzünk. Egy kg. mustárlisztet rendszer szítán át megszitálunk és betesszük egy tálba. A másfél liternyi főtt musthoz kevés egész szegfűszeget és két-három birsalmát vékony szeletekre vágva hozzáadunk, fedő alatt megfőzzük s aztán szűrve reaforrázzuk a lisztre. Alapos megkavarás után másfél napig állani hagyjuk. Másnap hideg főtt musttal szükség szerint apránként felhígítjuk, folyton és sokáig keverjük, hogy megvilágosodjon. Ha nem elég édes a must, meg lehet azt egy kis apróra tört cukorral (nem cukorporral) édesíteni, ha pedig a must kevés, akkor sziruppal pótolhatjuk. A kellően felhígított kész mustárt üvegekbe töltjük. Mindaddig ne dugaszoljuk be, amíg igen erős csipősséget ugyanis nyitott üvegekben elveszti.

Gyomorpárbaj. Természetesen Párisban vívni és a régi jó világban. Két társasági ember egy jäték-differenciát párbajjal akart elintézni. Fegyverül a gyomrukat választották. Nagyszámú közönség jelenlétében a Café Anglais egyik asztalánál leültek egymással szembe és elfogyasztották egy dinét, majd egy másik dinét, amelynek mindegyike nyolc-tízfogos volt. Fjéltájában kijelentették, hogy most már elég volt az ebédből, vacsorázní szeretnének. Feltálaták nekik az első, a második, majd a harmadik vacsorát, mindegyik alkalommal hatalmas húsdarabokat, halakat és elsőrangú borokat. A két ellenfél fáradhatatlanul evett, a közönség pedig hűdevezte bámulta őket. Másnap délelött tíz óra tájban az egyik, a kinek Ernest volt a neve, kissé elápadt.

Talán bocsánatot akar kérni? — kérdezte a párbajvezető, aki már maga is rémüldözni kezdett.

— Kérem a reggelit, — volt Ernest kurtá válasza.

Igy elttek tízenyole órán át. A hízenkilencedik órában Ernest elkövette azt a bolondságot, hogy a pokol urára készült tósztot mondani. Alig emelkedett fel, megtántorodott, az asztal alá bukott és nem tudott többé felemelkedni. Miközben a tanúk kijelentették, hogy a becsület követelményeinek elég van tőve, a győztes ellenfél nyugodtan tovább evett.

Kartársak! Ne mérjetez Z w a c k Unicumja gyanánt más itall! Ne töltsenek bele Zwack Unicumos üvegébe más cégtől való keserűt. Ha vendégtek Unicumot kér, ne poharazzatok neki mást, csakis valódi Zwack-féle Unicum gyomorerősítő likört.

A Főpincérek Orsz. Egyesülete zárt-körű bálja. A Főpincérek Egyesülete az idén is megrendezi szokásos évi bálját, amely mindig egyike a legsikerültebb szakmai mulatságoknak. 1929 február hó 19-én, kedden este 10 órakor a Lloyd-palota (Mária Valéria-u. 12. sz.) összes terméiben tartják, az idei zártkörű bált Keszev Vince vendéglőspartestületi elnök és Mécsáros Győző kivéspartestületi elnök fővédnöksége alatt. Belépőjegyül a Meghívó szolgál. A tiszta jövedelem jóléti célokra gyűl. A zenét a Lipótvárosi-kaszinó zenekara adja.

Gundel J. és id. Kommer F. asztaltársaság

pénteken déli 12 órakor összejevett tart az alantli helyeken:

Március 1-én Patat Lajos vendéglőjében IV., Kossuth Lajos-utca 5.

Bevásárlás után a pénteki vendéglős-reggelin találkozunk.

Jóbarátok asztaltársasága

uzsonnájukat a következő helyeken tartják meg, minden szerdán d. u. 5 órakor:

Február 20-án Schmidt János vendéglőjében VIII., Szerdahelyi-u. 28.

Február 27-én Klein János vendéglőjében IX., Közraktár-u. 10.

Március 6-án Weiner és Klemencz vendéglőjében I., Döbrentei-tér 5.

Március 13-án Kunovszky Géza vendéglőjében VII., Dob-u. 2.

Március 20-án Szabó Lajos vendéglőjében IX., Mester-u. 27.

A »Jóbarátok« uzsonnáján szívesen látjuk az új kartársakat.

Vendéglősök vacsorái

pénteken este 8 órakor a következő helyeken lesznek:

Február 22-én Bíró Dénes vendéglőjében IV., Vármház-körtut 17.

Március 8-án Démsz János Máv-vendéglőjében Nyugati pályaudvar.

A vacsorára ne feledkezzünk elmenni.

Gyomoreges a savtűllengéstől ered következménye a gyomorfekély. Orvosi megállapítás, hogy fenti bajokat semmi oly nagyszerűen nem gyógyítja, mint a Cigelkín Sáros m. fakadó István feltűnően sóskarbanátumos jódos forrásvíz. Vezérképviselőt, V. Sas-u. 29. T. 120. 20.

CTUDNIVALÓK

A zeneszerző jogdíjakról. A Magyar Szövegírók, Zeneszerzők stb. Szövetkezetével történt tárgyalások alapján az 1929. évre szóló zenejogdíjak a következő osztályba csoportosítás alapján állapították meg:

I. A osztály	100—600 P-ig.
I. B osztály	300—400 ..
II. osztály	200—300 ..
III. osztály	16 ..
IV. osztály	80—120 ..
V. osztály	50—75 ..
VI. osztály	36—40 ..

Vannak üzemek, melyek osztályba egyáltalán nem soroztattak, ezen üzemek az évi 36 pengő átalányról is kisebb jogdíjállományt fizetnek. A szezonüzemek részére külön jogdíjállomány állapították meg. A jogdíjállományok osztálybatorozása ipartestületeink hivatalos helyiségében megtekinthető bármely létköznapon délelött 9—12 óráig.

Ha a konyak nyitott üvegben van, az üvegen nem kell feltüntetni a telep helyét és a készítő nevét. Azért, mert az 192. évi 32.211 F. M. rendelet 5-ik §-a nem egészen világos, már számos vendéglóst és kávést lebüntettek. A konyakrendelet idézett szakasza ugyanis arról rendelkezik, hogy a forgalomba hozott borpárlat palackján a készítő nevét és telep-helyét szembeutnő módon fel kell tüntetni, de nem határozza meg kétséget kizáró módon, hogy mit kell forgalombahozás alatt érteni. Ennek a bizonytalanságnak a földmívelésügyi miniszter véget vetett, amennyiben az 1928. évi október hó 16-án kelt 75.903 VIII. 1928. számú egy konkrét esetben hozott elvi jelentőségű döntésében a konyakrendelet 5-ik §-ának világos és félre nem érthető magyarázatát adta. Elvi jelentőséggel, vagyis rendeleti érvénnyel ki-mondotta a földmívelésügyi miniszter ugyanis, azt, hogy a konyakrendelet 5. §-ának helyes értelmezése szerint csak zárt palackokban szeszesitalként forgalomba kerülő borpárlat palackján kell a készítő nevét és telep-helyét szembeutnően feltüntetni, ellenben a kismértékben való kimerés poharazás céljaira szolgáló edénynek palacknak az ismert módon való kötelező megjelölése elrendelve nincs. Rendelkeztelt e magyarázó rendelet arról is, hogy a poharazás esetében, milyen köteleztséget terhel az italmérőket a borpárlat konyak forgalombahozatalánál, A konyaknál is ugyanaz a helyzet, mint általában minden égetelt szeszesital-

nál. Meg kell jelölni a palack tartalmát. Fel kell tüntetni azt egy, a palackra illesztett, vagy ragasztott céduláskán, hogy a palack konyakot tartalmaz. Eppen úgy, mint ahogy fel kell tüntetni a rumot, likőrt, vagy egyéb pálinkaféleket tartalmazó üvegeken a tartalmát. Ha ez a jelzés a közvetlen fogyasztás céljaira szolgáló, konyakot tartalmazó üvegen — amelyből a konyakot poharazás végett adagolják — feltalálható, akkor az italmérő semmiféle mulasztásért felelőssé nem tehető. Nem kell tehát feltüntetni az italmérő helyiségben erre a célra előkészített, konyakot, borpárlatot tartalmazó nyitott palackban sem a telep helyét, sem a készítő egyén vagy cég nevét, csakis azt, hogy a palack konyakot tartalmaz. A felirat azonban magyarosan konyak vagy borpárlat jelzéssel alkalmazandó.

A munkabér késedelmes fizetése szerződésesség és ok a felmondásra.

Egyik gyári vállalat fizetési nehézségekkel küzdve, alkalmazottainak fizetését is késedelmesen, utólagos részletekben fizette ki. Ezt az alkalmazottak túrték. Később azonban az egyik alkalmazott egy ilyen késedelmes elcséje helyett ötödikén és akkor is csak részben teljesített bérkifizetés nyomán, erre való hivatkozással, rögtön hatállyal felmondotta állását. Az ügy a bíróság elé került és első fokon az alkalmazottat elutasította a bíróság. Az alkalmazott ugyanis nemcsak hátralekös munkabérért, hanem a felmondási időre járó illetményeit és végkielégítését is követelte. Az elutasítás indoka az volt, hogy az alkalmazott túrta a késedelmes kifizetést és ezzel elvesztette jogát az azonnali hatályú felmondásra. Az első bíróság ítéletét a Tábla megváltoztatta, kötelezte a vállalatot a felmondási időre járó bér és végkielégítés kifizetésére. Az ítélet indokolása megállapítja, hogy az alkalmazottnak járó munkabér pontos fizetése a munkaadó szerződéses kötelezettsége lévén a megszolgált munkabér késedelmes fizetése és az esedékes illetmény teljes összegének ki nem adása jogos okul szolgál az alkalmazott azonnali kilépésére s ebből folyóan a felmondási és végkielégítési igény követelésére. A vállalat ily kötelezettséges okából az alkalmazottnak megnyitott ezt a jogát nem szünteti meg az a körülmény, hogy az alkalmazott egy ideig túrta a pontatlan kifizetést, sem az, hogy a részletfizetés teljes-

ítésekora a késedelem ellen külön nem tiltakozott és nyomban nem távozott el, mert ez az ellátózása beleegyezésnek nem minősíthető és az alkalmazott a kilépéskor is fenállott sérelem továbbtűrésre nem kötelezte.

Az iparosnak a fiát is be kell jelenteni a Társadalombiztosítónál. Vitás kérdésre adott válaszában a kereskedelemügyi miniszter olyan döntést hozott, hogy az iparosnak saját fiával szemben a munkaviszony és a Társadalombiztosító intézetbe való bejelentés tekintetében a kötelezettsége ugyanaz, mint bármely más munkásával szemben. Így a bejelentés elmulasztása ugyanolyan következményekkel jár, mintha idegen munkását nem jelentette volna be.

EGYETÉRTÉS SPORT CLUB

Az ESC táncestélye a szokásos kezeket közt folyt le a fiatalok jókedvében a reggeli órákig együtt volt.

A megjelent hölgyek névsora: Asztalosok Fülöp Sándorné, Simon Mihályné, Zboznovics Károlyné, Auspitz Jenőné, Major Kálmánné, Mészáros Ferenéné, Bosnyákovits Mátjáné, Lechocky Kálmánné, Lipták Jánosné, Major Jánosné, Szabó Józsefné, Kovácsik Ernőné, Leithner Józsefné, Kintl Kálmánné, Fekete Lipótné, Molnár Pálné, Braun Lajosné, Berliner Manoné, Király Pálné, Krausz Béláné, Kozma Mihályné, Kovács Imréné, Wurzingger Péterné, Dr. Radnai Ernőné, Egri Dezsőné, Nagy Gézáné, Radó Sándorné, özv. Kremser Miksáné, Bachmann Józsefné, Suhajda Györgyné, Tachler Lajosné.

Leányok: Tóth Irma, Schuster Hanna, Grauer Terike és Annuska, Király Erzsike, Weisz Sárika, Révész Huska, Szódy Ilus, Lipták Annus, Kovácsik Ilke, Bernhard Józsa, Perjesz Gyözella, Nagy Etus, Bodnár Manika és Huska, Kozma Juliska, Schetter Margit, Nagy Margit, Kremser Sárika.

A táncestélyre való felhívításokért ez uton mond köszönetet az ESC előnöksége.

Felhívítások: Dréher—Részvény—Hägenmacher 50, Suhajda György

50, Kohut Rezső 30, Meinel Gyula r.-t. 25, Báró Kohner István 20, Gellér Mihály 20, Törley J. és Társa 20, Simplon-kávéház r.-t. 20, Polgári Serfőző 20, Keszev Vince 20, Löw Marcel 10, Glüek Frigyes 10, Newyork-kávéház r.-t. 10, Bandl József 10, Wagner Béla 10, Szívós Zsigmond 10, Dr. Molnár Sz. Dezső 10, Gundel Károly 10, Kugler utóda Gerbeaud 10, Tachler Gy. és Lajos 10, Eiden-spiner Antal 10, Tihaméry Kálmán 10, Bergmann József 10, Malosich Ferenc 10, Bösze József 10, Gollerits Károly 10, Braun József 10, Kintl Kálmán 10, Berliner Manó 10, Király Pál 10, Szarka Jenő 10, Fiala Ernő 10, Braun Lajos 10, Reichard György 10, Pauly Antal 10, Moskvitz Hugó 8, Irányi József 5, Glüek E. J. 5, Peltzmann Ferenc 5, Royal étterem-kávéház r.-t. 5, Háttl Tivadar 5, Bíró Dénes 5, Illits Gyula 5, Kozma Mihály 5, Gibiser János 5, Major János 5, Krupp Arthur r.-t. 5, Ketterer Péter 5, Tóth Lajos 5, Auspitz Jenőné 6, Csik József 5, Leitner József 5, Dénes Márton 5, Fekete Lipót 5, Neif Adolf 5, Dr. Radnai Ernő 5, Andófy Géza 5, Leitner Vilmos 5, Bachmann Józsefné 5, Bors Károly 5, Artner Lajos 5, Kránitz Pál 5, Potzmann Mátvás 4, Miklós Mihály 4, Elő József 4, Peiller Károly 4, F. A. 3, U. Sz. 3, N. N. 3, 50, Cz. F. 2, M. P. 2, J. M. 2, K. M. 2, Sch. S. 2.

NAGY IGNAC
pincefelszerelési cikkek raktára
Budapest, VII., Károly-körút 9
Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m. borszivattuk, szűrőgépek, palackok, parafadugók, címkek stb. Tel.: J. 415-15

LITKE
PEZSGÓ
Casino - England - Rosé
Vezérképviselet IV. Szép-utca 3
Tel. J. 378-23

Szent István Porter sör
a Polgári Serfőzde
páratlan különlegessége

Bebizonyítva, üzletet csak HEGEDÜS adás-vétel irodája a legkülansabban Budapest, VII., Akácfa-utca 27. sz. közvetit
Telefon: József 358-61.

KISHIRDETÉS

Negy sorig 3 pengő, azután minden megkezdelt sor 1 pengő.

KIADÓHIVATAL CIME:

Kénva Sándor VII., Almásy-ter 16. III. 23

Zongorák, pianinok, berlete vétel-eladás, javítás, hangolás részlete is olcsóbbak, mint bárhol. VI., Liszt Ferenc-ter 7. Zeneakadémiával szemben Gaál.

Beszálló vendéglő olcsón eladó mely áll: étterem, kimerő szoba, 3 szobás lakás, nagy udvarkert, 25 lóra istálló. Budapest mellett. Megtudható a kiadóhivatalban VII., Almási tér 16

TÖRLEY PEZSGÓ

Taliban, Casino, Reservé.

Harcog

Windischgrætz Lajos

borpincészetel

SÁROSPATAK :: TOKAJ :: BUDAFOK

Központi iroda és mintafár: Budapest, IV. Váci-u. 27. (Piaristák palotája)

A megyeri csárdában pompás halászlé

(87. villamos végállomástól 2 percre)

Kitűnő házi vágású disznósáncok és egyéb magyar ételek. Nemes falberkek

Dvorszky Géza és István vendéglők

ENGEL JULIA utóda

Andorf Józsefné

VII, Erzsébet-körut 5

Saját gyártmányú kesztyűk. Fűzők. Gyógyhaskötők mérték szerint. Mellfartók. Harisnyák

HA ÖN jól akar rágni, akkor fogait csakis SCHATZ JENŐ

áll vizsg. fogász. műfog-specialistánál csináltassa

VII, Wesselényi-utca 60

Beer László vendéglője

VIII. Fhg. Sándor ucca 44

Minden Pénteken halászlé Eüsmert magyar franciskonyha Szalon zene Szaktársak találkozóhelye

Valódi!

Heller emmenthalit

fogadjon el

dobozban és blockban

Központi ul telephink: BUDAPEST. VII. KERÉPESI UT 62. Ideiglenes tel. 1321-51

HAUER

CUKRÁSZ

VIII. RÁKÓCZI-UT 49

Akar örömet szerezni gyermekeinek?

Fizessen elő!

TÜNDÉRVÁSÁR

Negyvedvire 1 pengő 50 fillér

Kiadóhivatal: Budapest, V. Honvéd utca 10

Boraszvattuk, bortömlők, pincésüzemelési cikkek

Telefon 28-92

Cifka József

Budapest, V. Vilmos császár-ut 48
Bádogra II. fogra I. borítvány kapható

Crémant Rosé Transylvania sec

Stauffer

D. BOZOS EMMENTHALI VILÁGMÁRKA!

KÖZPONT RÉPCELAK

A. MALÁTA PEZSGÓ SÖRT

HOGYHA MINDIG ISZJA EGÉSZSÉGÉT S PÉNZÉ EGYRÉSZÉT JUTALOMKÉNT KAPJA VISSZA. GYÁRTJA A FŐVÁROSI SÖRFŐZŐ RT. KÖBÁNYÁN.

Vendéglősök részére reklámlevelezőlapokat

ÁBRAHAM E. fenyképész készít
IX, Ferencz-körut 13
A legelősebb árban: Nőári műterem Zugliget

Wagner Testvérek

eze-ott Lowenstein A. utóda

Budapest, IV., Várház-körut 4.

Bel- és külföldi sajt-, fűszer-, csemege- és italárú nagykereskedők.

Összes külföldi likőr, cognac, pezsgő állandóan raktáron.

Új telefonszám: 843-04

HÜTTL TIVADAR

porcellángyáros, Budapest, V. Dorottya-u. 14. Telefon 231-53

Vendéglői és kávéházi edények dus választékban

Az elismert legjobb angol Caudron Vitrifed tányérok ismét kaphatók

Első Magyar Részvény-Szefőző

Paracelsus sör

A nagy tápértékű barna idénysör csapolása megkezdődött

Palackokba feltelve is kapható: kávéházakban, vendéglőkben, fűszer- és csemegeüzletekben

Dozzi szalámi

Telefon: Lipót 90-66

a legjobb!

DOZZI JÓZSEF

SZALÁMIGYÁR R-T

Budapest-Rákospalota

Újpest Telefon 225